

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DELEGATURA W LUBLINIE
20-079 Lublin, ul. Dolna 3-go Maja 5
Tel. (0-81) 532-35-31, 532-54-48, -
Fax (0-81) 532-08-26
E-mail: lublin@uokik.gov.pl

Lublin, dnia listopada 2007 r.

RLU – 61 – 61/06/IM

Decyzja RLU Nr 51/07

Na podstawie art. 23c ust. 1 w związku z art. 23a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2005 r. Nr 244 poz. 2080, Dz. U. z 2006 r. Nr 157 poz. 119, Nr 170 poz. 1217 i Nr 249 poz. 1834) oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy oraz § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. z 2002 r. Nr 18 poz. 172 i z 2003 r. Nr 6 poz. 68) w związku z treścią art. 131 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 50 poz. 331 ze zm), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania w sprawie praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów,

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

- I. uznaje się za praktykę** naruszającą zbiorowe interesy konsumentów działania Telewizji Kablowej Świdnik Sp. z o.o. w Świdniku, ul. C.K. Norwida 9, polegające na stosowaniu we wzorcu umownym: Umowie o doprowadzenie do mieszkania abonenta sygnału telewizji kablowej świadczenia usług w sieci telewizji kablowej TKŚ, zapisów w brzmieniu:
1. Spółka zastrzega sobie prawo do zmiany wysokości opłaty abonamentowej, bez potrzeby wypowiedzania niniejszej umowy, jednakże nie więcej niż 10% jednorazowo.
 2. O powyższych zmianach Spółka będzie informowała Abonenta za pośrednictwem jawnej telegazety nadawanej na kanale lokalnym – informacje te są dla Abonenta wiążące, a Spółka nie ma obowiązku powiadamiania o zmianach za pośrednictwem poczty.
 3. Kwota zaległości w opłacie przyłączeniowej i/lub/ opłatach abonamentowych przekraczająca wartość dwumiesięcznego abonamentu może spowodować odłączenie od sieci bez pisemnego uprzedzenia.
 4. Spółka nie ponosi odpowiedzialności z tytułu czasowego lub trwałego zaprzestania emisji programów, zmiany parametrów technicznych, warunków rozpowszechniania i innych przyczyn leżących po stronie nadawców.
 5. Spółka zastrzega sobie możliwość zmiany oferty programowej.

6. Nie ponosi (Spółka) także odpowiedzialności za zakłócenia w odbiorze programu wynikające z działania siły wyższej, w szczególności dotyczy to zakłóceń związanych z przekazem satelitarnym, przerwą w dostawie energii oraz innych niezależnych od woli i winy Spółki.
7. Strony wyrażają zgodę na przejście praw i obowiązków wynikających z zawartej umowy na spadkobierców abonenta oraz następców prawnych Spółki lub kontynuatorów działalności Spółki.

stanowiących klauzule wpisane do rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego, odpowiednio pod numerami 681, 401, 498, 680, 399, 680, 402 i **nakazuje się zaniechanie jej stosowania.**

Uzasadnienie

W ramach monitoringu rynku usług telewizji kablowej na terenie województwa lubelskiego Delegatura Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Lublinie dokonała analizy wzorów umów i regulaminów stosowanych przez dostawców telewizji kablowej i internetu.

Jednym z dostawców telewizji kablowej jest Telewizja Kablowa Świdnik Sp. z o.o. w Świdniku. Analiza dokumentów w postaci wzorów Umowy i Regulaminu świadczenia usług w sieci telewizji kablowej TKŚ wykazała, że zawierają one postanowienia, które mogą stanowić niedozwolone postanowienie umowne wpisane do Rejestru niedozwolonych postanowień umownych prowadzonego przez Prezesa UOKiK.

W związku z tym, Postanowieniem Nr 208/06 z dnia 13 listopada 2006 r. wszczęto z urzędu postępowanie administracyjne przeciwko Telewizji Kablowej Świdnik Sp. z o.o. w Świdniku (dalej: TKŚ lub Operator), pod zarzutem stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów opisaną w art. 23 a ust. 1 i 2 ustawy cyt. wyżej, poprzez zamieszczenie w stosowanych w obrocie z konsumentami wzorze Umowy i Regulaminu świadczenia usług w sieci telewizji kablowej TKŚ (dalej: Umowa, Regulamin) postanowień, które zostały wpisane do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone.

W odpowiedzi na wszczęcie postępowania administracyjnego przedsiębiorca odpowiedział, że przeanalizował treść stosowanego wzoru Umowy i Regulaminu, a w szczególności zapisy kwestionowane przez UOKiK. Operator poinformował, że wszystkie zapisy, zarówno w Umowie, jak i Regulaminie, naruszające zbiorowe interesy konsumentów zostaną niezwłocznie usunięte.

Prezes UOKiK ustalił, co następuje:

Telewizja Kablowa Świdnik Sp. z o.o. w Świdniku jest wpisana do KRS pod numerem 0000216470. Operator prowadzi między innymi działalność usługową w zakresie instalowania i dostawy telewizji kablowej na terenie Świdnika. W związku z tą działalnością stosuje wzorzec umowny: Umowę i Regulamin świadczenia usług w sieci telewizji kablowej TKŚ. W oparciu o te wzorce zawiera z konsumentami umowy cywilnoprawne.

Z usług tego przedsiębiorcy korzystają osoby fizyczne-konsumenci, którzy decydują się na korzystanie z telewizji kablowej na warunkach zaproponowanych przez TKŚ.

W stosunku do wszystkich tych osób stosowane są, kwestionowane przez organ antymonopolowy, następujące zapisy wzorca w postaci Umowy i Regulaminu świadczenia usług. umożliwiającego odbiór programów określonych w ofercie tego operatora:

1. § 6 pkt 1 Umowy „Spółka zastrzega sobie prawo do zmiany wysokości opłaty abonamentowej, bez potrzeby wypowiedzania niniejszej umowy, jednakże nie więcej niż 10% jednorazowo”.
2. § 6 pkt 3 Umowy „O powyższych zmianach Spółka będzie informowała Abonenta za pośrednictwem jawnej telegazety nadawanej na kanale lokalnym – informacje te są dla Abonenta wiążące, a Spółka nie ma obowiązku powiadamiania o zmianach za pośrednictwem poczty”.
3. § 9 Umowy „Kwota zaległości w opłacie przyłączeniowej i/lub/ opłatach abonamentowych przekraczająca wartość dwumiesięcznego abonamentu może spowodować odłączenie od sieci bez pisemnego uprzedzenia”.
4. § 11 Umowy „Spółka nie ponosi odpowiedzialności z tytułu czasowego lub trwałego zaprzestania emisji programów, zmiany parametrów technicznych, warunków rozpowszechniania i innych przyczyn leżących po stronie nadawców...”.
5. § 12 Umowy „... Spółka zastrzega sobie możliwość zmiany oferty programowej”.
6. § 15 Umowy „...Nie ponosi (Spółka) także odpowiedzialności za zakłócenia w odbiorze programu wynikające z działania siły wyższej, w szczególności dotyczy to zakłóceń związanych z przekazem satelitarnym, przerwą w dostawie energii oraz innych niezależnych od woli i winy Spółki”. Tożsamy zapis znajduje się w § 9 pkt 3 Regulaminu.
7. § 19 Umowy „Strony wyrażają zgodę na przejście praw i obowiązków wynikających z zawartej umowy na spadkobierców abonenta oraz następców prawnych Spółki lub kontynuatorów działalności Spółki”. Tożsame zapisy znajdują się w § 13 pkt 5 i 8 Regulaminu.

Wyrokiem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 23 lutego 2005r. sygn. akt. XVII Amc 3/04 zapis o treści: „PTK zastrzega sobie prawo zmiany wysokości opłaty miesięcznej za korzystanie z sieci telewizji kablowej” został zakazany do stosowania w obrocie z konsumentami i wpisany do Rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone z dniem 5 kwietnia 2006 r. pod nr 681. Z kolei wyrokiem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 19 stycznia 2005r. sygn. akt. XVII Amc 3/04 zapis o treści: „Zmiana opłaty za doprowadzenie sygnału nie oznacza zmiany warunków umowy” został zakazany do stosowania w obrocie z konsumentami i wpisany do Rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone z dniem 5 maja 2005 r. pod nr 398.

Wyrokiem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 19 stycznia 2005r. sygn. akt. XVII Amc 2/04 zapis o treści: „O zmianie opłaty Operator jest zobowiązany poinformować Abonenta z czternastodniowym wypowiedzeniem poprzez zamieszczenie informacji na kanale informacyjno-planszowym, w formie ogłoszeń na budynkach lub pisemnie. Za takie powiadomienie uważa się również przesłanie druków opłat z nadrukowaną nową ceną.” został zakazany do stosowania w obrocie z konsumentami i wpisany do Rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone z dniem 5 maja 2005r. pod nr 401.

Wyrokiem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 22 czerwca 2005r. sygn. akt. XVII Amc 52/04 zapis o treści: „Operator może dezaktywować gniazdo abonentkie i zaprzestać świadczenia usług konserwacji i TV jeżeli Abonent: a) zalega z uiszczeniem opłaty miesięcznej co najmniej 15 dni po terminie wskazanym w par. 7” został zakazany do

stosowania w obrocie z konsumentami i wpisany do Rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone z dniem 25 sierpnia 2005 r. pod nr 498..

Wyrokiem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 23 lutego 2005r. sygn. akt. XVII Amc 3/04 zapis o treści: „PTK nie ponosi odpowiedzialności za zakłócenia w odbiorze programów telewizyjnych i radiowych rozprowadzanych w sieci telewizji kablowej wynikające z przyczyn niezależnych od PTK, a szczególności występujących poza siecią” został zakazany do stosowania w obrocie z konsumentami i wpisany do Rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone z dniem 5 kwietnia 2006r. pod nr 680.

Wyrokiem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 19 stycznia 2005r. sygn. akt. XVII Amc 2/04 zapis o treści: „Operator zastrzega sobie prawo do zmiany programów wchodzących w skład poszczególnych pakietów” został zakazany do stosowania w obrocie z konsumentami i wpisany do Rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone z dniem 5 maja 2005r. pod nr 399.

Wyrokiem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 19 stycznia 2005r. sygn. akt. XVII Amc 2/04 zapis o treści: „Abonent zezwala Operatorowi na przelanie wszelkich praw i obowiązków wynikających z niniejszej umowy na dowolny podmiot trzeci, bez dodatkowej zgody Abonenta” został zakazany do stosowania w obrocie z konsumentami i wpisany do Rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone z dniem 5 maja 2005r. pod nr 402.

W trakcie postępowania administracyjnego TKŚ zadeklarowała usunięcie wszystkich zakwestionowanych zapisów Umowy i Regulaminu. Operator przygotował nowe wzorce i przesłał je do „zaopiniowania” do UOKiK. Ostatecznie, po piśmie UOKiK wzywającym do przedłożenia informacji co do konkretnych zapisów i ich modyfikacji, Operator przesłał listę zapisów Umowy i Regulaminu, które usunął, bądź zmienił, wraz z deklaracją wprowadzenia tych zmian od dnia 2.05.2007 r. Z przesłanych informacji wynikało, że Operator wykreślił z Umowy § 6 pkt 1,2, dotyczące sposobu zmian opłaty abonamentowej oraz pkt 3, dotyczący sposobu informowania o zmianach Cennika (nowy zapis regulujący tę kwestię został umieszczony zaś w Regulaminie). Ponadto zostały wykreślone zapisy: § 9 Umowy (wypowiedzenie umowy ze względu na brak płatności bez uprzedniego wezwania, jednocześnie zmieniono § 18 Regulaminu regulujący tę kwestię), § 11 Umowy (wyłączający odpowiedzialność Operatora na skutek zaistnienia okoliczności innych niż siła wyższa), § 12 Umowy (zastrzegający możliwość zmiany oferty programowej bez udziału abonenta, jednocześnie zmieniono § 4 pkt 10 Regulaminu, regulujący tę kwestię), § 15 Umowy i § 9 pkt 3 Regulaminu (wyłączający odpowiedzialność Operatora także w okolicznościach innych niż działanie siły wyższej), § 19 Umowy i § 13 pkt 5 i 8 Regulaminu (blankietowa zgoda abonenta na przejście praw i obowiązków z tytułu Umowy na następców prawnych Operatora).

Prezes UOKiK zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 23a ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2005r. Nr 244 poz. 2080 ze zm.) przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działania przedsiębiorcy. Nie jest zbiorowym interesem konsumentów suma indywidualnych interesów konsumentów.

Art. 23a ust. 2 stanowi natomiast, że za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów uważa się w szczególności stosowanie postanowień wzorców umownych, które zostały

wpisane do rejestru postanowień wzorców umownych uznanych za niedozwolone, o których mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego.

Dla uznania określonego działania przedsiębiorcy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów działanie takie musi godzić w zbiorowe interesy konsumentów. Oceny zakwestionowanego działania należy dokonać w kontekście działania bezprawnego, o którym mowa w art. 23a ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jako niezgodnego z obowiązującym porządkiem prawnym lub dobrymi obyczajami, jak również w kontekście wymienionych w art. 23a ust. 2 zachowań, które stanowią otwarty katalog przykładowych praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

W niniejszej sprawie postawiony przedsiębiorcy zarzut, aby mógł być skutecznie oceniony w ramach art. 23a ust. 1 i 2 musi spełniać poniższe przesłanki:

1. naruszać zbiorowy interes konsumentów,
2. być działaniem bezprawnym,

Pierwsza przesłanka jest spełniona, gdy dane działanie przedsiębiorcy godzi w interesy konsumentów, jako zbiorowości, gdyż ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów chroni interesy nieograniczonej z góry liczby konsumentów, których nie da się zidentyfikować, jest to zjawisko o charakterze instytucjonalnym, zbiorowym. Z takim przypadkiem mamy do czynienia w niniejszym postępowaniu administracyjnym. Działania Spółdzielni skierowane są do nieokreślonej z góry liczby konsumentów poprzez skierowanie do nich oferty usługowej doprowadzenia sygnałów programów radiowych i telewizyjnych. W tym celu przedsiębiorca posługuje się przygotowanym przez siebie wzorcem umowy wraz z regulaminem, które wiążą strony - przedsiębiorcę i konsumenta. Umowa ta określa wzajemne prawa i obowiązki stron. Z oferty tej skorzystali już konsumenci decydując się na odbiór telewizji kablowej zgodnej z ofertą Spółdzielni, a ponadto z usług tych w każdej chwili mogą skorzystać także inni konsumenci, nie będący do tej pory jej kontrahentami.

W związku z tym krąg osób, który został już dotknięty stosowaną praktyką i który taką praktyką może zostać dotknięty jest formalnie nieograniczony, nie możliwy z góry do określenia, a tym samym spełnia warunki zbiorowego interesu konsumentów. Należy zatem uznać, że w niniejszej sprawie mamy do czynienia z naruszeniem zbiorowych interesów konsumentów. Spełniona została zatem pierwsza przesłanka warunkująca ocenę tej sprawy pod kątem art. 23a ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Drugą przesłanką jest bezprawność, tradycyjnie ujmowana jest jako sprzeczność z obowiązującym porządkiem prawnym. Pojęcie *porządek prawny* obejmuje nakazy i zakazy wynikające z normy prawnej, a także nakazy i zakazy wynikające z norm moralnych i obyczajowych określanych, jako *zasady współżycia społecznego*. Bezprawność jest kategorią obiektywną. Rozważenia przy ocenie bezprawności wymaga kwestia, czy czyn sprawcy był zgodny, czy też niezgodny z obowiązującymi zasadami porządku prawnego. Źródłem tych zasad są normy prawa powszechnie obowiązującego oraz nakazy i zakazy wynikające z zasad współżycia społecznego (dobre obyczaje)

O bezprawności działania decyduje całokształt okoliczności konkretnego stanu faktycznego-*uzasadnienie do I PKN 267/2001 wyrok Sądu Najwyższego – Izba Administracyjna – Lex Polonica Prima*. Sąd Najwyższy wskazał, że o bezprawności działania można mówić wówczas, gdy nie zachodzi żadna ze szczególnych okoliczności usprawiedliwiających określone działanie.

Okolicznościami tymi są:

- działanie w ramach porządku prawnego, tj. działanie dozwolone przez obowiązujące przepisy,
- wykonywanie prawa podmiotowego,

- zgoda pokrzywdzonego oraz
- działanie w obronie uzasadnionego interesu (*wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19.10.1989 r. II CR 419/89 OSP 1990/11-12 poz. 377*).

Zakwestionowanym działaniem Operatora w ramach prowadzonego postępowania administracyjnego w niniejszej sprawie jest: posługiwanie się w stosunku do konsumentów – odbiorców telewizji kablowej w świdniku zapisami, tożsamymi pod względem treści z zapisami uznanymi już przez Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów za niedozwolone klauzule umowne i wpisanymi zostały do Rejestru niedozwolonych klauzul umownych oraz bezprawne stosowanie odsetek karnych w wysokości przekraczającej dopuszczalne odsetki maksymalne.

Z treści art. 479⁴² k.p.c. wynika, że Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w razie uwzględnienia powództwa o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone w sentencji wyroku przytacza treść postanowienia wzorca uznanego za niedozwolony i zakazuje jego stosowania. Z brzmienia art. 479⁴³ k.p.c. wynika również, że wyrok prawomocny ma skutek wobec osób trzecich od chwili wpisania uznanego za niedozwolone postanowienia wzorca umowy do Rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c.

Stanowisko Prezesa Urzędu zawarte w niniejszej decyzji zostało poparte orzecznictwem SOKiK. Z wyroku SOKiK z dnia 25.03.2004 r. – sygn. akt XVII AmA 51/03 wynika, że wprowadzenie przez przedsiębiorcę do obrotu wzorca umownego zawierającego postanowienia o treści już wpisanej do rejestru klauzul abuzywnych stanowi przesłankę uznania bezprawności działania tego przedsiębiorcy, o czym stanowi art. 23a ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Oznacza to, że bezprawnym działaniem jest stosowanie w obrocie z konsumentami postanowień, które zostały wpisane do rejestru, nawet jeżeli postanowienia te stosują przedsiębiorcy nie pozwani w procesie przed SOKiK na podstawie art. 479³⁶⁻⁴⁵ k.p.c.

Kwestia rozszerzonej prawomocności wyroku SOKiK na podstawie którego dokonany został wpis postanowienia do rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ k.p.c. została ostatecznie rozstrzygnięta w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 13 lipca 2006 r. w sprawie o sygn. akt III SZP 3/06. W ślad za tym należy przyjąć, że orzeczenie sądu w danej sprawie ma skutek również wobec osób trzecich, czyli w przypadku, gdy zakazana jest już jedna klauzula, jako niezgodna z prawem, a w obrocie gospodarczym w stosunku do konsumentów funkcjonuje zapis o treści analogicznej, jak ten w klauzuli zakazanej, celowe jest uznanie, że treść zapisu stosowana wobec konsumentów innych aniżeli ci dotknięci zapisem już zakazany, stanowi praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 23a ust. 2 w postaci stosowania klauzul umownych wpisanych do rejestru klauzul uznanych za niedozwolone. Nie jest przy tym konieczne by treść badanego postanowienia wzorca umowy była literalnie identyczna jak treść postanowienia wpisane do rejestru. Wystarczy by kwestionowane i porównywane postanowienie mieściło się w hipotezie klauzuli wpisanej do rejestru, by mogło korzystać z jej rozszerzonej prawomocności.

Zatem, dla stwierdzenia stosowania praktyki polegającej na bezprawnym naruszeniu zbiorowych interesów konsumentów poprzez stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień umowy uznanych za niedozwolone, konieczne jest wykazanie, że stosowane przez przedsiębiorcę w obrocie z konsumentami postanowienia wzorca umownego są tożsame (mieszczą się w hipotezie klauzuli wpisanej do rejestru) z wpisem do rejestru postanowienia wzorca umowy uznanego za niedozwolony na mocy stosownego orzeczenia SOKiK.

Zakwestionowane przez organ antymonopolowy w niniejszym postępowaniu zapisy zawarte są we wzorcu umownym, stosowanym w obrocie z konsumentami przez TKS, tj. Umowie (i powtórzone w Regulaminie) świadczenia usług w sieci telewizji kablowej TKS. Zapisami tym są:

1. § 6 pkt 1 Umowy „Spółka zastrzega sobie prawo do zmiany wysokości opłaty abonamentowej, bez potrzeby wypowiedzania niniejszej umowy, jednakże nie więcej niż 10% jednorazowo”. Natomiast wyrokiem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 23 lutego 2005r. sygn. akt. XVII Amc 3/04 zapis o treści: *„PTK zastrzega sobie prawo zmiany wysokości opłaty miesięcznej za korzystanie z sieci telewizji kablowej”* został zakazany do stosowania w obrocie z konsumentami i wpisany do Rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone z dniem 5 kwietnia 2006 r. pod nr 681. Z kolei wyrokiem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 19 stycznia 2005r. sygn. akt. XVII Amc 3/04 zapis o treści: *„Zmiana opłaty za doprowadzenie sygnału nie oznacza zmiany warunków umowy”* został zakazany do stosowania w obrocie z konsumentami i wpisany do Rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone z dniem 5 maja 2005 r. pod nr 398. Przedmiotowy zapis Umowy jest tożsamy z klauzulami wpisanymi do Rejestru. Zmiana wysokości opłaty abonamentowej jest zmianą istotnego warunku umowy i wprowadzenie do Umowy takiego zapisu, bez udzielenia jednocześnie konsumentowi prawa do odstąpienia zmodyfikowanej umowy, narusza niewątpliwie jego interes.

2. § 6 pkt 3 umowy „O powyższych zmianach Spółka będzie informowała Abonenta za pośrednictwem jawnej telegazety nadawanej na kanale lokalnym – informacje te są dla Abonenta wiążące , a Spółka nie ma obowiązku powiadamiania o zmianach za pośrednictwem poczty”. Natomiast wyrokiem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 19 stycznia 2005r. sygn. akt. XVII Amc 2/04 zapis o treści: *„O zmianie opłaty Operator jest zobowiązany poinformować Abonenta z czternastodniowym wypowiedzeniem poprzez zamieszczenie informacji na kanale informacyjno-planszowym, w formie ogłoszeń na budynkach lub pisemnie. Za takie powiadomienie uważa się również przesłanie druków opłat z nadrukowaną nową ceną.”* został zakazany do stosowania w obrocie z konsumentami i wpisany do Rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone z dniem 5 maja 2005r. pod nr 401. W ocenie Prezesa UOKiK kwestionowany zapis Umowy mieści się w hipotezie klauzuli wpisanej do Rejestru. Zarówno w przypadku klauzuli wpisanej do Rejestru, jak i w przypadku zapisu wzorca umownego Operatora kwestionowany zapis może prowadzić do utrudnienia lub pozbawienia konsumenta możliwości odstąpienia od umowy. Sposoby powiadomienia konsumenta wymienione w zapisie nie gwarantują, że informacja dotrze do konsumenta. Nie jest możliwe także określenie daty zapoznania się przez Abonenta z informacją o dokonanych zmianach, a jest to ważne zwłaszcza w sytuacji, gdy określony zostaje termin w którym oświadczenia konsumenta winno być złożone. Zawiadomienie o zmianie warunków umowy powinno następować na piśmie, a jedynie dodatkowo w innych formach.

3. § 9 umowy „Kwota zaległości w opłacie przyłączeniowej i/lub/ opłatach abonamentowych przekraczająca wartość dwumiesięcznego abonamentu może spowodować odłączenie od sieci bez pisemnego uprzedzenia”. Natomiast Wyrokiem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 22 czerwca 2005r. sygn. akt. XVII Amc 52/04 zapis o treści: *„Operator może dezaktywować gniazdo abonentkie i zaprzestać świadczenia usług konserwacji i TV jeżeli Abonent: a) zalega z uiszczeniem opłaty miesięcznej co najmniej 15 dni po terminie wskazanym w par. 7”* został zakazany do stosowania w obrocie z konsumentami i wpisany do Rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone z dniem 25 sierpnia 2005 r.

pod nr 498. W ocenie Prezesa UOKiK kwestionowany zapis Umowy mieści się w hipotezie klauzuli wpisanej do Rejestru. Zakwestionowany zapis Umowy, jakkolwiek nie jednobrzmiący jest w swej treści tożsamy z postanowieniem wpisanym do rejestru klauzul niedozwolonych. Brak wezwania abonenta do zapłaty, przed czynnością faktycznego odłączenia sygnału, zarówno w przypadku klauzuli wpisanej do Rejestru, jak i w przypadku wzorca umownego Operatora powoduje jednakowy skutek dla konsumenta w postaci odłączenia sygnału, bez formalnej możliwości wcześniejszego uregulowania zaległości na rzecz operatora.

4. § 11 umowy „Spółka nie ponosi odpowiedzialności z tytułu czasowego lub trwałego zaprzestania emisji programów, zmiany parametrów technicznych, warunków rozpowszechniania i innych przyczyn leżących po stronie nadawców...”. Natomiast wyrokiem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 23 lutego 2005r. sygn. akt. XVII Amc 3/04 zapis o treści: „PTK nie ponosi odpowiedzialności za zakłócenia w odbiorze programów telewizyjnych i radiowych rozprowadzanych w sieci telewizji kablowej wynikające z przyczyn niezależnych od PTK, a szczególności występujących poza siecią” został zakazany do stosowania w obrocie z konsumentami i wpisany do Rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone z dniem 5 kwietnia 2006r. pod nr 680. W ocenie Prezesa UOKiK kwestionowany zapis Umowy mieści się w hipotezie klauzuli wpisanej do Rejestru. Zarówno w przypadku klauzuli wpisanej do Rejestru, jak i w przypadku zapisu wzorca umownego Operatora ma miejsce próba ekskulpowania się od odpowiedzialności za nienależyte wykonanie usługi. Przedsiębiorca w ramach należytej staranności powinien odpowiednio zabezpieczyć się (w umowach z innymi przedsiębiorcami) na wypadek okoliczności wskazanych w przedmiotowym zapisie Umowy.
5. § 12 umowy „... Spółka zastrzega sobie możliwość zmiany oferty programowej”. Natomiast wyrokiem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 19 stycznia 2005r. sygn. akt. XVII Amc 2/04 zapis o treści: „Operator zastrzega sobie prawo do zmiany programów wchodzących w skład poszczególnych pakietów” został zakazany do stosowania w obrocie z konsumentami i wpisany do Rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone z dniem 5 maja 2005r. pod nr 399. Przedmiotowy zapis Umowy jest tożsamy z klauzulą wpisaną do Rejestru. Zmiana zawartości programowej (zestawu programów – pakietu) jest zmianą istotnego warunku umowy i wprowadzenie do Umowy takiego zapisu, bez udzielenia jednocześnie konsumentowi prawa do odstąpienia zmodyfikowanej umowy, narusza niewątpliwie jego interes.
6. § 15 umowy „...Nie ponosi (Spółka) także odpowiedzialności za zakłócenia w odbiorze programu wynikające z działania siły wyższej, w szczególności dotyczy to zakłóceń związanych z przekazem satelitarnym, przerwą w dostawie energii oraz innych niezależnych od woli i winy Spółki”. Tożsamy zapis znajduje się w § 9 pkt 3 Regulaminu. Uzasadnienie uznania tego zapisu za tożsamy z klauzulą wpisaną do Rejestru takie jak w w/w punkcie 4.
7. § 19 Umowy „Strony wyrażają zgodę na przejście praw i obowiązków wynikających z zawartej umowy na spadkobierców abonenta oraz następców prawnych Spółki lub kontynuatorów działalności Spółki”. Tożsame zapisy znajdują się w § 13 pkt 5 i 8 Regulaminu. Natomiast wyrokiem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 19 stycznia 2005r. sygn. akt. XVII Amc 2/04 zapis o treści „Abonent zezwala

Operatorowi na przelanie wszelkich praw i obowiązków wynikających z niniejszej umowy na dowolny podmiot trzeci, bez dodatkowej zgody Abonenta” został zakazany do stosowania w obrocie z konsumentami i wpisany do Rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone z dniem 5 maja 2005r. pod nr 402. Przedmiotowy zapis Umowy jest tożsamy z treścią klauzuli wpisanej do Rejestru. Kwestionowane postanowienie umowne zezwala bowiem Operatorowi na przeniesienie praw i obowiązków, wynikających z Umowy, na innego przedsiębiorcę bez zgody konsumenta.

Wobec powyższego należy uznać, że spełnione zostały przesłanki warunkujące uznanie działań TKŚ za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 23a ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, tj. bezprawne działanie polegające na stosowaniu postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o których mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego.

Operator przedstawił informację o planowanym usunięciu bądź dostosowaniu kwestionowanych zapisów Umowy oraz projekt nowego wzorca. W związku z tym, że Operator zadeklarował oraz przedstawił zmiany we wzorcu umownym, w kwestionowanym zakresie, oraz zaczął je wprowadzać w życie, organ antymonopolowy poprzestał w niniejszej decyzji na nakazaniu zaniechania stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, nie korzystając z innych instrumentów prawnych (np. nakaz publikacji decyzji), przewidzianych w art. 23c ust. 2 powołanej ustawy o ochronie konkurencji (...).

Jakkolwiek Operator przekazał informacje zmierzające w kierunku uprawdopodobnienia faktu zaprzestania stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, to okoliczności tej nie udowodnił. Przedstawiona została organowi antymonopolowemu informacja, iż od dnia 2.05.2007r. są „prowadzone działania związane z wymianą umów...”. Podjęcie przez Operatora działań zmierzających do doprowadzenia umów i stanowiącego ich część Regulaminu do stanu zgodnego z prawem powinno być udowodnione, np. poprzez przesłanie dowodów potwierdzających wysłanie (lub doręczenie) odpowiednich aneksów abonentom. Informacje przekazane przez Operatora wskazują na podjęcie przez niego działań w postaci zmian w pożądanym kierunku wzorca umownego. Jednak nie może stanowić to wystarczającej przesłanki do uznania zarzucanej praktyki za zaniechaną. Zgodnie z zapisem art. 23e ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów to na przedsiębiorcy spoczywa ciężar udowodnienia okoliczności uzasadniających wydanie decyzji uznającej przedmiotowe praktyki za naruszające zbiorowe interesy konsumentów i jednocześnie stwierdzającej ich zaniechanie. W związku z powyższym decyzja niniejsza nakazuje zaniechanie, stosowanych przez Operatora, niedozwolonych praktyk, naruszających zbiorowy interes konsumentów.

W toku prowadzonego postępowania, z dniem 20.04.2007 r. została uchylona ustawa z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, na podstawie której wszczęte zostało niniejsze postępowanie administracyjne. W jej miejsce weszła ustawa z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 50 poz. 3126). Przepisy przejściowe, zawarte w art. 131 nowej ustawy stanowią, że do postępowań wszczętych na podstawie przepisów ustawy o ochronie konkurencji (...) z dnia 15 grudnia 2000 r. i nie zakończonych do dnia wejścia w życie tejże ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (...), w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. od decyzji Prezesa UOKiK przysługuje stronie odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – w terminie

dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa UOKiK - Delegatura w Lublinie.

Otrzymuje:

Telewizja Kablowa
Świdnik Sp. z o.o.
ul. C.K. Norwida 9
21-040 Świdnik